

Weichbild magdeburski w układzie śląsko-małopolskim.

Tekst uwzględniający wersje sandomierską i krakowską

Rękopis Biblioteki Wyższego Seminarium Duchownego w Kielcach, sygn. RK 45/28, k. 107

Odczyt: Maciej Mikuła

Artykuł 108 cz. I [Gn. 108]

[108 cz. I] < de Iudeorum iuramento ^a > Hoc^b est illud iudicium et iuramentum, cum quo aut per quod Iudeus iurare debet sive evadere debet Christianum, quod scriptum est in iure imperatorum. Ipse debet verti contra solem dorsum et stare nudipes super unam sedem, palio indutus et pileum iudicatum [s] habere debet super caput. Et si lapsus ter fuerit, totidem unum fertonem ammittit. Et si quarto adderit, extunc manet reus in causa, tunc dicit iste, qui sibi predicit iuramentum: “Ego te moneo, N., Iudee, per has tres litteras et per hanc legem, quam Dominus dedit Moysi in thabula lapidea in monte Sýnaÿ, quod iste liber aut hoc rodale verum et iustum sit, super quod tu N. tali nomine pro tali causa sive culpa pro qua te huc iure ad responsionem deduxit”. Extunc debet sic iurare dicens:

^a na prawym marginesie ręką komentatora; ^b ozdobny inicjał H wysokości dwóch wersów, in rubrum

[hasła: przysięga, Żyd, Chrześcijanin, prawo cesarskie, Mojżesz, Synaj]